

Eskimo Niyazi

— safdeha · 09 Mart 2021

Doğunun bir köyünde iki metre karla uyandı Niyazi
Eskimo evinde sandı kendini birdenbire
Mülteci kampında tutuklamış gibi Nazi
Bilmediği yaşamın doğası yapmıştı darbe
O günden sonra ne güneşi ne de ayı göremedi
Yığılan kar Koronavirüs baskısı gibiydi...

Yiyeceği vardı, hayattaydı Allah'tan
Şükretti haline!
Televizyon
Telefon
Çalışmıyordu
Elektrik yandı Allah'tan
Şükretti bir kere daha haline..

Alıştığı pembe diziler
Daha neler yoktu hayatında
İçinde başladı garip sızılar
O sabah yalnız olmadığını anladı bahtında
Evde yaşayan birileri vardı, koşuşuyorlar
Etrafına doluşuyorlar
Çare bulacak kahraman gibi görmek istiyorlardı onu kıratında!

Elinde silahı kazma, kürek
Yol bulmaktı erek
Kim olduğunu artık deşifre etmeliydi yürek
Çiğ altında kalmamak için mesafe
Yüzü donmasın diye maske
Ten nefes alsın diye hijyen olmalıydı mesele!

.../ Ya Sabır dedi
Antartika oldu efendi!

O gün Eskimo Niyazi oldu
Ev halkı etrafına doldu

Hikayeler anlatıldı
Korkular aş yerine masaya yatırıldı
Havalar ısınsın da karlar erisin diye duaya
Herkes katıldı...

Soba yanarken hiç bu kadar üşümemişti
O gün her mantıklı yaklaşıma değer vermeye üşenmemişti
Kar yağmaya devam ediyordu hala
Alışkanlığı yok eden tehdit kapısı çoktan aşınmıştı
Kimse pes etmese de asla...

Saffet Kuramaz